

legier, opnaa ensartede Apotekerforhold i hele Landet, og en saadan Ordning lod sig let gennemføre.

Et andet Mindretal (Nielsen) skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelse af de reelle Apotekerprivilegier udtale, at det ikke kan være enigt i de Anskuelser, der foran ere fremsførte med Hensyn til denne Sags Vanstfælighed og delvise Uigennemførlighed, naar der ikke bringes store Offre fra Statskassens Side. Det er tværtimod Mindretallets Mening, at Sagen kunde ordnes uden den ringeste Udgift for Statskassen, kun ved en Lov, som gaar ud paa, at de reelle Privilegier ophæves t. Eks. om 50 Aar.

Naar det indvendes, at dette vilde være et Indgreb i erhvervede Rettigheder, kan Mindretallet ikke anerkende denne Indbendings Betydning.

Det er jo in confesso fra alle Sider, at Regeringen kan oprette lige saa mange Apoteker med personlig Bevilling, som den ønsker, kan altsaa paa den Maade gøre det reelle Privilegiums Værdi ringere og ringere; men naar dette er Tilfældet, og naar henses til, at det dog er Statsmagten, som ogsaa bortgiver de reelle Privilegier, sees ingenjomhelst Grund til, at man ikke skulde ved Lov kunne hæve de reelle Privilegier.

Smidertid kunde maaske Billighed tale for, at man ikke nøjedes med at gennemføre en Lov, som kun udtalte, at de reelle Privilegier ophæves, men ogsaa søgte at støtte Indehaverne af de reelle Privilegier med Hensyn til Amorteringen af deres Ejendomme. En saadan Hjælp kunde ydes ved, at de Afgifter, som skulle gives af Apotekere med personlig Bevilling, i de 50 Aar, efter hvis Udløb de reelle Privilegier skulde ophøre, af nyoprettede Apoteker indbetaltes i en Amorteringsfond, saafremt en saadan maatte blive dannet, og saafremt Drettelsen af det ny Apotek kunde siges at forringe et reelt Apoteks Omsætning.

Mindretallet skal tillade sig at foreslaa følgende

Udkast

til

Lovforslag om Ophævelse af de bestaaende reelle Apotekerprivilegier.

§ 1.

Halvtredstindstyve Aar efter denne Lovs Ikrafttræden overgaa de reelle Apotekerprivilegier til at blive personlige.

§ 2.

Af de ny Apoteker med personlig Bevilling, som i Tiden mellem 1ste Januar 1898 og 1ste Januar 1948 maatte blive oprettede paa Steder, hvor de efter Justitsministerens Skøn forringe et eller flere reelle Apotekers Omsætning, bliver den Afgift, som disse Apoteker ifølge Lov Nr. 100 af 10de April 1895 have at erlægge, at indbetale til en af de reelle Privilegiers Indehavere, muligt dannet Amorteringsfond, saafremt